

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directo-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt XII. De fine primæ hebdomadæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

Aliquando etiam, præsertim insignioribus hominibus proderit dare legendam Summam Nauarri, vbi agit de statibus, vt attente considerent, quæ ad suum statum pertinent. Sic enim melius videbunt in quibus defecerint, quæ si nostri per se proponerent, fortasse nõ tantam iis fidem haberent, & possent putare eos esse nimios in vrgendis conscientiiis.

Hanc generalem confessionem, vt plurimum magis expedit non fieri ei, qui tradit exercitia: si tamen exercitans ei confiteri mallet pro sua deuotione, vel sacerdotũ penuria, aut aliæ causæ ita exigerent, nihil impediret, quin etiam ipsi fieri posset.

De fine primæ hebdomadæ.

CAPVT XII.

QVONIAM, VT SUPRA dictum est, exercitiorum hebdomadæ nõ dierum spatio definiuntur, sed ex effectu, qui in eis prætenditur; ideo huius primæ hebdomadæ tempus vel contrahi, vel prorogari poterit, prout citius, vel
tardius

tardius quisque contritionem, deuotionem, vel meditando modum affectus fuerit. Alij enim celerius, alij serius eo perueniunt. Illud tamen notandum, eos homines, qui multum proficiunt in via spiritus, & qui iam ab aliquo tempore Sacramenta frequentant, aut qui multum cupiunt statuere de modo vitæ suæ, in quo magis Deo domino seruire possint, non esse diu detinendos in hac prima hebdomada. Immo si fieri possit, quatuor aut quinque diebus absoluerere eam debent. Contra vero faciendum in iis, qui non ita dispositi sunt, hi enim vt peccata sua defleant, & vt peccati turpitudinem, ac foeditatem agnoscant, debent diutius in his exerceri.

QVI ABSOLVTIS exercitiis primæ hebdomadæ ad reliqua progressurus est, postquam generaliter confessus fuerit, & communionem sumpserit, saltem per vnum diem vacare debet ab illo labore tam intenso meditando. Interim tamen posset in mente versare parabolam illam filij prodigi, applicando eam ad seipsum, aut aliquid eiusmodi. Porro ad communionem est ita etiam

disponendus, vt ad eam accedat cum reuerentia, & fide, & gustu, & ob eam causam danda est ei aliqua meditatio ad hoc apta.

De secunda hebdomada, & primo de fine qui in ea præ tenditur.

CAPVT XIII.

FINIS ET SCOPVS, qui exercitiis omnib. primæ hebdomadæ præfixus est, hic præcipuè est, cognoscere q̄ errauimus ab ea via, quæ nos ducere debebat ad vltimū illum finem, cuius causa creati sumus, & consequenter dolere de tali, & tanto errore, & concipere intentum desiderium redeundi in illam viā, & in ea semper perseuerandi. In hac autem secunda hebdomada finis est, proponere sibi Christum dominum, ac Saluatorem nostrum, vt veram viam, iuxta illud, quod ipse dixit: Ego sum via, veritas & vita, &, Nemo venit ad Patrem nisi per me. Ipse enim est exemplar à Patre hominibus propositum, cuius imitatione emēdemus, & componamus mores nostros corruptos, & dirigamus pedes nostros in viam pacis. Quare cum Christi

sti